

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de inculpatul Miron Nicolae și de avocatul Sergiu Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, în privința inculpaților

Stati Vadim;

Miron Nicolae.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.08.2017 – 10.01.2019,
instanța de apel: 06.02.2019 – 16.04.2019,
instanța de recurs: 27.06.2019 – 11.09.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Strășeni din 10 ianuarie 2019, Stati Vadim a fost achitat pe art. 287 alin. (2) lit. b) Codpenal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Miron Nicolae a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei.

De la Miron Nicolae s-a încasat în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 114 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Miron Nicolae, *se învinuiește* că, la 21 august 2016, aproximativ ora 23:00, împreună și de comun acord cu Stati Vadim și alte persoane nestabile, aflându-se în spatele localului „Driver”, din str. xx, or. xx, acționând cu intenția directă, urmărind scopul săvârșirii a unui act de huliganism, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă respect față de societate, în prezența mai multor persoane, manifestând o obrăznicie deosebită și demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, în vederea realizării acțiunilor lor huliganice, numindu-l cu cuvinte necenzurate pe Pereu Valentin, i-a sucit mâna stângă la spate cu intenția să-l imobilizeze, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, l-au trântit la

pământ și ținându-l pe asfalt, i-au zgâriat pieptul și burta, iar în timp ce a intervenit Prodan Vadim pentru a-i despărți, ultimul a fost lovit cu pumnii în regiunea coastelor.

Inculpatul Stati Vadim, *se învinuiește* că la 21 august 2016, aproximativ ora 23:00, împreună și de comun acord cu Miron Nicolae și alte persoane nestabile, aflându-se în spatele localului „Driver” din str. xx, or. xx, acționând cu intenția directă, urmărind scopul săvârșirii a unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane manifestând o obraznicie deosebită și demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, în vederea realizării acțiunilor lor huliganice, numindu-l cu cuvinte necenzurate pe Pereu Valentin, i-a sucit mâna stângă la spate cu intenția să-l imobilizeze, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni corpului, l-au trântit la pământ și ținându-l pe asfalt, i-au zgâriat pieptul și burta, în timp ce a intervenit Prodan Vadim pentru a-i despărți, ultimul a fost lovit cu pumnii în regiunea coastelor.

Instanța a reținut că inculpatul Miron N. nu a recunoscut vina și a declarat că la terasa localului „Driver” s-a început o ceartă, strigăte, nu era nimic clar.

La fel și inculpatul Stati V., nu a recunoscut vina și a relatat că nu a văzut să lovească cineva, să cadă pe jos, erau doar discuții, nu a încălcat ordinea publică.

Cu toate că, inculpatul Miron Nicolae, nu a recunoscut vina, aceasta se confirmă prin declarațiile martorilor și probele administrate în cadrul procesului penal, din care se deduce că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor săvârlite de două sau mai multe persoane.

Din probele cercetate în ședința de judecată rezultă cu certitudine că, la 21 august 2016, în jurul orelor 20:00 -00:00, aflându-se lângă cafeneaua „Driver” din or. xx, Miron Nicolae, împreună cu alte persoane, neidentificate de către organul de urmărire penală, având intenția comiterii unui act de huliganism, fără nici un motiv, în prezența mai multor persoane manifestând o obraznicie deosebită și demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, intenționat a aplicat părții vătămate Pereu Valentin lovituri cu pumnul și cu picioarele în diferite regiuni ale corpului, l-a trântit la pământ și l-a târât pe asfalt, zgârâindu-i pieptul și burta, iar în timp ce a intervenit Prodan Vadim pentru a-i despărți, i-a mai aplicat și ultimului o lovitură cu pumnii în regiunea coastelor.

În același timp, instanța a concluzionat că în acțiunile lui Stati V. *lipsesc semnele componentei de infracțiune*, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din care considerente acesta urmează a fi achitat pe motiv că *fapta nu a fost săvârșită de el*.

3. Procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Vitalie Florean, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Stati Vadim să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie 16.000 lei.

Apelantul a invocat că probele prezentate instanței sunt concludente și suficiente pentru a-l declara pe Stati V. vinovat de comiterea infracțiunii

incirminate. Vinovăția acestuia este confirmată pe deplin prin declarațiile părților vătămate Perea V., Prodan V., a martorilor Lozan B., Tozlovan A., Budeș V., Anton A.

Instanța a dispus în privința lui Stati V. o soluție de achitare, persoană la care părțile vătămate indică direct că anume aceasta este una din cele care au aplicat lovituri.

Din declarațiile părților vătămate, cât și a martorilor audiați, rezultă cu certitudine că Perea V. și Prodan V. au fost bătuți de către Miron N. și Stati V.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 200 din 12.10.2016, s-a constatat că la Prodan V. s-au depistat leziuni corporale sub formă de echimoze a feții și cutiei toracice pe stânga, excoriații a cutiei toracice anterior – care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțelor indicate, ce a dus la dereglarea sănătății până la 6 zile și s-au calificat ca vătămări corporale neînsemnate. E posibil apariția vătămarilor corporale sus descrise în urma căderii cu ori fără accelerație.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 199 din data 12.10.2016, la Perea V. s-au depistat leziuni corporale sub formă de entorsă ligamentară a umărului stâng, excoriație a mâinilor, umărului drept, abdomenului, pieptului - care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce a dus la dereglarea sănătății până la 6 zile și s-au calificat ca vătămări corporale neînsemnate. E posibil apariția vătămarilor corporale sus descrise în urma căderii cu ori fără accelerație.

Instanța a dat o apreciere unilaterală probelor administrate, neglijând total probele acuzării, care au fost legal administrate și prezentate în ședința de judecată.

Nu a fost clar motivul achitării inculpatului Stati V., deoarece instanța a ajuns la convingerea că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componente de infracțiune, prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar în continuare menționează că urmează a fi achitat pe motiv fapta nu a fost săvârșită de el, precum a dispus și în dispozitiv. Astfel, nu este clară poziția instanței de judecată, fie infracțiunea nu a fost săvârșită de către inculpat, fie că nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. A declarat apel și apel inculpatul Miron Nicolae, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe motiv că lipsesc semnele și elementele constitutive ale componente de infracțiunii.

Apelantul a invocat că altercațiile care au derulat cu Perea V. și Prodan V., care în aceeași zi au comis în privința lui un act de huliganism agravat, s-au produs numai din cauza existenței relațiilor ostile din partea lui Perea V. și Prodan V. în privința sa, dar nu din motive huliganice din partea lui, așa cum este expus instanța în sentință.

Acțiunile persoanelor din anturajul său aveau scopul ca cei doi, care au comis un act de huliganism agravat, să fie predați reprezentanților organului de poliție. În situația dată, nu a încălcat ordinea publică și nu a săvârșit acțiuni intenționate, prevăzute de dispoziția art. 287 Cod penal.

Acțiunile sale au fost îndreptate spre a ajuta persoana care căzuse jos, iar ulterior a acționat pentru prinderea infractorilor Perea V. și Prodan V., adică a

persoanelor care în aceeași zi au săvârșit o infracțiune gravă în privința sa, dânsul dispunând legal de acest drept fundamental, conform legii.

În acțiunile sale lipsește latura subiectivă a componentei infracțiunii, prevăzute de art. 287 Cod penal, anume intenția, motivul și scopul huliganic.

Ori, autorul infracțiunii de huliganism poate fi o persoană, care se caracterizează negativ, anterior judecată sau cu antecedente penale, fără ocupație sau loc de muncă, consumator de băuturi alcoolice, care săvârșește acțiunile huliganice în stare de ebrietate, pe când în privința lui lipsesc aceste semne calificative a personalității autorului infracțiunii de huliganism.

Astfel, lipsește și subiectul componentei infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Miron Nicolae și Stati Vadim au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime a câte 400 unități convenționale, fiecare, ce constituie câte 8000 lei.

Solicitarea procurorului de a fi încasate cheltuielile pentru expertiză în sumă de 114 lei de la inculpați a fost respinsă, acestea fiind trecute în contul bugetului de stat.

Instanța de apel a constatat că la 21 august 2016, aproximativ ora 23.00, inculpații Miron Nicolae și Stati Vadim, împreună cu alte persoane nestabilite, aflându-se în spatele localului „Driver” din str. xx, or. xx, acționând cu intenția directă, urmărind scopul săvârșirii unui act de huliganism, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă respect față de societate, în prezența mai multor persoane, manifestând o obrăznicie deosebită și demonstrând o lipsă de respect față de cei prezenți, în vederea realizării acțiunilor lor huliganice, numindu-l cu cuvinte necenzurate pe Pereu Valentin, i-a sucit mâna stângă la spate cu intenția să-l imobilizeze, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, l-au trântit la pământ și ținându-l pe asfalt, i-au zgârâiat pieptul și burta, iar în timp ce a intervenit Prodan Vadim pentru a-i despărți, ultimul a fost lovit cu pumnii în regiunea coastelor.

Instanța de apel a reținut că inculpații nu au recunoscut vina, și-au susținut declarațiile date anterior.

Totodată, vina lor este dovedită prin probele analizate și apreciate în instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, partea vătămată Pereu V., a declarat că a văzut cum spre el se îndrepta o mașină din care a ieșit Miron N. și l-a întrebat cum îl cheamă, apoi a ieșit și Vadim, care a fost lovit cu pumnul sub coastă. Miron N. l-a apucat de maiou, pe care l-a rupt, apoi de mâna stângă, l-a doborât la pământ, apoi ambii atârâ el, cât și Stati V. au început să-l lovească cu pumnii în cap, în față. Acesta a început să strige și acei doi l-au ridicat de jos și au început să-l ducă la vale spre taxi ca să-l urce în mașină. În acest timp striga și de la cafenea „Driver” au ieșit mai multe persoane și toți au început să-l lovească cu picioarele, ultimul a reușit doar să țină mâna pe față. Când Prodan l-a ridicat de jos pe acesta a auzit cum striga Stati lui

Miron ca să-l bată și pe Prodan. Persoana necunoscută care l-a luat și l-a dus mai departe de cafenea s-a întors și după Prodan căci și pe el îl băteau. Conflictul din fața cafenelei a avut loc pe la orele 21:00 și a durat vre-o 10 minute. Când stătea jos pe burtă, Miron N. l-a apucat de picioare și l-a târât pe asfalt vre-o 3-4 metri cu scopul de a-l urca în taxi 21111, în mașina de culoare roșie. În urma bătăii, era plin de sânge, julit pe burtă, cu vânătăi pe față și la coaste din partea stângă, și mâinile la fel erau julite. La cafenea „Driver”, primul l-a lovit Stati V. cu pumnul în coaste, iar apoi Miron N., când l-a ajuns la vale i-a dat mâna stângă la spate. Ei îl loveau în partea dreaptă în regiunea coastelor. Persoanele care au ieșit din „Driver” îl loveau în diferite părți ale corpului cu picioarele.

Partea vătămată Prodan V., a relatat că l-a văzut pe Valentin jos, care striga și cerea ajutor, iar în preajma lui era Miron N. În 2 minute a venit un cunoscut a acestuia, pe nume Ianuș și ei l-au scos pe Valentin. În momentul ce se întindeau, când s-au dat un pic la lumină, acesta l-a cunoscut pe Miron N. Ultimul, a încercat să-l lovească și tot în acest timp Stati V. spunea ca să-i aplice și lui lovituri. Peste vre-o 5 minute a simțit o lovitură într-o parte și când a întors capul l-a văzut pe Stati V. În spatele lui mai mult nu mai era nimeni. În acel moment, Miron N. a scos portmoneul și striga tare că el este de la poliție. Ianuș îi spunea lui Miron N. să se ducă și să se îmbrace în formă și să vină să facă dreptate, dar nu să lovească oameni pe drum. Miron N. era de asupra lui Valentin îl apuca și îl ridica și apoi îl dădea jos. Nu ține minte exact, căci era noapte, dar îi pare că Miron N. i-a aplicat o lovitură lui Pereu în regiunea ori a coastei ori a brațului. Stati V. l-a lovit pe Valentin cu piciorul în regiunea soldului o dată. În adresa lui Pereu Valentin și a acestuia de către Miron N. și Stati V. au fost spuse multe cuvinte necenzurate, primul l-a lovit cu palma peste față, iar al doilea cu piciorul în coastă. Nu cunoaște cine erau persoanele care stăteau prin preajmă, dar îi pare că erau de partea lui Miron N., și după câte își amintește au ieșit din cafenea. A mai observat o mașină de taxi, de culoare roșie. Miron N. era îmbrăcat în șorț și maiou. Când l-a văzut pe Valentin jos, acesta era lovit de Miron N. și Stati V., dar nu a văzut să-i aplice lovituri și persoanele străine din preajma lor. Miron N. cu Stati V. au venit cu mașina de taxi ca să îi ia pe el și pe Valentin Pereu. După lovitura aplicată acestuia de către Stati V. a avut durere câteva zile, după care a început să învinețească locul unde a fost lovit. A fost lovit în coasta stângă de Stati V., dar de Miron N. cu o palmă peste față, iar alte lovituri nu își amintește dacă a primit.

Martorul Lozan B., a comunicat că Miron N. aplica lovituri lui Pereu V. cu pumnul în față și diferite regiune ale corpului, unde nimerea. Nu își amintește ca Stati V. să-l fi lovit pe Pereu V. Pe Pereu V. îl trăgea Stati V. și Miron N. Pereu V. avea sânge, era zgârâiat pe spate, pe față nu a văzut sânge, nu avea maiou pe el. După conflict, acesta s-a întâlnit cu el și i-a comunicat că Miron N. și Stati V. l-au bătut.

Martorul Tozlovan A., a explicat că Miron N. a început să-i numească cu cuvinte necenzurate, iar Valentin i-a spus ca aceștia să-și continue drumul. Atunci, Miron N. l-a apucat pe Valentin de gât, dar Prodan V. a sărit să-l apere. Când Miron N. i-a dat drumul lui Valentin l-a lovit cu piciorul în regiunea abdomenului pe Pereu de la care acesta a căzut jos. La un moment dat, Vadim s-a dus să-l apere

pe Valentin, și au început să-l bată și pe Vadim, iar Pereu V. a fugit. A văzut cum Miron N. a aplicat lovituri în direcția lui Valentin cu palma, cu piciorul în abdomen, unde nimerea acolo bătea. În acest moment Valentin striga „ajutor” încerca să fugă, dar acei băieții îl trăgeau înapoi.

Martorul Budeș V., a lămurit că dânsul nu s-a implicat în ceartă. Conflictul a durat în jur de 10-20 minute. Pe băiatul Valentin îl trăgeau de vestă pe jos. Miron N. era și el printre persoanele care îl trăgeau, dânsul l-a lovit pe pereu V.

Martorul Anton A., a declarat că lângă cafenea se auzea o încăierare, erau aproximativ 10-15 persoane, care băteau o singură persoană. Nu a văzut cine era acea persoană, dar după ce Vadim s-a implicat petru a-l scoate pe Pereu V., atunci a înțeles că toți îl băteau pe ultimul. Miron N. era implicat în acea bătaie, dar nu a văzut că acesta să fi lovit pe cineva. A văzut doar că îl loveau cu picioarele și cu pumnii în acea persoană. La Pereu V. era maioul rupt, era zgâriat și striga ca să nu-l lovească. După cele întâmplate a comunicat cu sora lui Miron N., motivul discuției a fost ca să nu dea declarații. Prodan V. l-a ridicat de jos pe Pereu V. și au trecut strada ambii.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 200 din 12.10.2016, la Prodan Vadim s-au depistat leziuni corporale sub formă de echimoze a feței și cutiei toracice pe stânga, excoriații a cutiei toracice anterior, care sau format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duc la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate. E posibil apariția vătămarilor corporale sus descrise în urma căderii cu ori fără accelerație.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 199 din 12.10.2016, la Pereu Valentin, s-au depistat leziuni corporale sub formă de entorsă ligamentară a umărului stâng excoriație a mâinilor, umărului drept, abdomenului, pieptului, care s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, duc la dereglarea sănătății până la 6 zile și se califică ca vătămări corporale neînsemnate. E posibil apariția vătămarilor corporale sus descrise în urma căderii cu ori fără accelerație.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane.

Sunt neîntemeiate afirmațiile inculpaților precum că, nu ei au inițiat conflictul cu părțile vătămate, ci ultimii, adică nu au comis huliganismul imputat lor, prevăzut la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpații Miron N. și Stati V. în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, fiind combătute de celelalte probe analizate supra și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția lor în comiterea infracțiunii imputate.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, de comiterea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea lor, deoarece circumstanțele stabilite și

probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către ei a faptelor incriminate, prevăzute de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Ori, prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Din cele enunțate reiese cu claritate că, de către Miron N. și Stati V. a fost încălcată ordinea publică și a fost manifestată o lipsă de respect față de societate. Părțile vătămate Pereu V. și Prodan V. au fost maltratați, de către inculpați, în loc public, fiindu-le cauzate vătămări neînsemnate.

Totodată, urmează a fi respinse declarațiile martorilor Gonța V., Șveț T. și Rădvan L., acestea fiind orientate spre a crea o impresie artificială precum că Stati V. nu ar fi participat la conflictul din fața localului „Driver”. Or, după cum au declarat părțile vătămate Pereu V. și Prodan V., între ei și inculpați s-a început o ceartă din motiv că de ei s-a apropiat Miron N., făcându-le observație la felul cum discută, și tot el, 1-a apucat de gât pe Pereu V., iar ultimul 1-a împins în scop de a-i respinge atacul. După aceasta Miron N. 1-a lovit cu piciorul în piept și el a căzut pe spate. Ulterior, acest conflict s-a prelungit în fața localului „Driver”, de unde rezultă că, conflictul 1-a inițiat nu altul decât Miron N., iar Stati V. și alte persoane nestabilite s-au alăturat și i-au maltratat pe părțile vătămate.

Prin urmare, inculpați au încercă să ducă în eroare instanța de judecată și să evite atragerea la răspundere penală.

Subsecvent, gradul prejudiciabil sporit al infracțiunilor săvârșite în grup constă în faptul că în acest caz, inculpații se încurajează unul pe altul la comiterea infracțiunii, se susțin unul pe altul și astfel, faptele lor sun mai îndrăznețe, mai active, mai cinice și mai periculoase pentru cei în privința cărora se săvârșesc actele de huliganism, în cazul din speță.

La numirea pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, care se referă la mai puțin grave, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, concluzionând că îndreptarea și reeducarea lor este posibilă, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă.

5. Inculpatul Miron Nicolae, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea sentinței și a decizei instanței de apel, pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, cu încetarea procesului penal.

Recurentul a invocat că în seara respectivă, Pereu V. și Prodan V. erau deja în relații ostile cu dânsul, de aceia nici nu se poate pune la îndoială lipsa unor motive huliganice din partea lui.

Toate altercațiile care au derulat între el și părțile vătămate, care în aceiași zi au comis în privința lui un act de huliganism agravant, s-au produs numai din cauza existenței relațiilor ostile din partea lui Pereu V. și Prodan V. în privința sa, dar nu din motive huliganice din partea lui, așa cum a fost expus în sentință.

Acțiunile persoanelor din anturajul său aveau scopul ca cei doi, care au comis un act de huliganism agravant, să fie predați reprezentanților organului de poliție, așa că dânsul nu a încălcat ordinea publică și nu a săvârșit acțiuni intenționate, prevăzute în dispoziția art. 287 Cod penal.

Dânsul a acționat cu scopul de a prinde infractorii Pereu V. și Prodan V., adică a persoanelor care în aceeași zi au săvârșit o infracțiune gravă în privința sa, și el dispunea legal de acest drept fundamental conform legii.

În acțiunile sale lipsește latura subiectivă a componenței infracțiunii, prevăzute de art. 287 Cod penal, anume intenția, motivul și scopul huliganic.

Autorul infracțiunii de huliganism poate fi o persoană, care se caracterizează negativ, anterior judecată sau cu antecedente penale, fără ocupație sau loc de muncă, consumator de băuturi alcoolice, care săvârșește acțiunile huliganice în stare de ebrietate, pe când în privința sa lipsesc aceste semne calificative a personalității autorului infracțiunii de huliganism.

Astfel, lipsește și subiectul componenței infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Radu Sergiu, în care solicită casarea deciziei instanței de apel în privința inculpatului Stati V., cu menținerea sentinței, prin care acesta a fost achitat.

Recurentul a indicat că prima instanță corect a dispus achitarea inculpatului, deoarece nu și-a găsit confirmarea semnul calificativ „săvârșite de două persoane”, iar învinuirea este una este declarativă, subiectivă, contradictorie, bazată exclusiv pe declarațiile părților vătămate.

Inculpatul, în zece minute a venit cu mașina spre atelierul lui Radu V. Când s-a apropiat de localul „Drive” a auzit gălăgie și a văzut mai multe persoane, care discutau ceva aprins, printre care era și Miron N., cu capul bandajat, de care s-a apropiat și la întrebat ce se întâmplă. Atunci Miron N. i-a răspuns, că aici sunt acei băieți, care l-au bătut ziua, despre ce el îi povestise printre altele în acea zi prin telefon. Inculpatul s-a interesat dacă s-a chemat poliția.

Discuțiile aprinse au durat vreo 5 minute, nimeni nu se bătea și nu a lovit pe altcineva. Gălăgia s-a terminat și toți s-au împrăștiat în diferite grupuri.

Nu se neagă faptul că Stati V. s-a aflat la fața locului, dar nu a bătut pe nimeni și nu a încălcat ordinea publică.

Atât partea acuzării, cât și instanța de apel în afară de declarațiile subiective ale lui Prodan V. și Pereu V., nu au nici o probă concludentă, obiectivă, convingătoare, care să permită de a face concluzia, că Stati V. a săvârșit vreo faptă huliganică sau infracțiune și să confirme învinuirile aduse.

Cauza dată este bazată pe presupuneri, dar nu pe probe dobândite legal.

Instanța de apel nu a verificat probele și nu a audiat martorii, trecând doar în revistă denumirea actelor procedurale, acestea nu au fost apreciate obiectiv, iar declarațiile martorilor nu au fost apreciate critic.

La stabilirea pedepsei, instanța nu a individualizat-o pentru fiecare separat, de rînd ce acțiunile fiecărui diferă.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul inculpatului Miron N., cît și a avocatului S. Radu sunt fondate în drept pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în oaza unei legi mai blânde, și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. (*pct. 5, 5.1 din decizie*).

Însă, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apelul declarat de inculpatul Miron N. nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care inculpatul Miron N. a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, și care ar fi

încadrarea juridică corectă a faptei săvârșite de inculpatul Stati V., fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. 5.1 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Perea V. și Prodan V., a martorilor Lozan B., Tozlovan A., Budeș V. și Anton A., acestea, cât și inculpații, fiind audiați din nou în ședința instanței de apel potrivit procedurii de judecare a apelului declarat împotriva sentinței de achitare și pronunțarea hotărârii de condamnare, prevăzute în art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, toate fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, cât și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel just a luat în considerare că sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal prevede mai multe categorii de pedepse principale, și a dispus aplicarea pedepsei sub formă de amendă, că în speță

lipsesc circumstanțe atenuante și agravante, acordând deplină eficiență și prevederilor din art. 7, 61, 75, Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpaților, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de

procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța nu a admis o eroare gravă de fapt, care să-i fi afectat soluția, că sunt întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarat inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Sergiu Radu și de inculpatul Miron Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2019, în privința inculpaților Stati Vadim xx și Miron Nicolae xx, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 04 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun